

Transcripció roda de premsa Jaume Bartumeu i Pere López 21.09.10

(Roda de premsa posterior a la reunió amb els grups parlamentaris socialdemòcrata i d'Andorra pel Canvi per avançar en la negociació del pressupost)

Jaume Bartumeu: Com vostès saben, hem mantingut una reunió aquesta tarda amb el grup parlamentari ApC i el grup socialdemòcrata. Avui la reunió estava prevista, i així ens havíem preparat i així havíem entès que es desenvoluparia, per rebre la contraproposta o les propostes de modificació de la documentació que vam distribuir aquí en la compareixença del 9 de setembre, després de la reunió anterior. És a dir, el Govern va donar les línies generals que explicaven el pressupost i les grans xifres d'elaboració del pressupost a data 9 de setembre. La vam enviar, fins i tot, en suport digital perquè se'ns va dir que se'ns faria una contraproposta sobre l'elaboració del pressupost. Recordo també que avui és la tercera reunió que mantenim -la primera va ser el dia 21 de juliol; la segona, el dia 9 de setembre, amb la incorporació del grup parlamentari socialdemòcrata; i la tercera, avui.

Fins a la reunió d'avui i durant la reunió d'avui hem pogut comprovar l'existència d'errors que a nosaltres ens semblen importants en l'anàlisi de la situació d'endeutament i de dèficit pressupostari, per part de la visió i de l'anàlisi que en fa, i per tant de les xifres que després comenta, el president del grup parlamentari el Sr. Eusebi Nomen. De les xifres concretes en parlarà, d'aquí a un moment, el ministre d'Economia i Finances.

Avui no hem rebut, doncs, cap proposta alternativa tal com esperàvem, sinó que hem rebut una proposta paral·lela. El grup parlamentari socialdemòcrata i el Govern hem rebut una proposta paral·lela consistent en la reiteració d'una proposta ja coneguda per tots vostès, que es la constitució d'un govern de concentració o d'unitat nacional. Aquesta proposta, que no és nova, insisteixo, situa l'escenari en un altre àmbit, que no és la discussió sobre l'elaboració del pressupost, sinó el de demanar que es faci un govern d'unitat, d'unió nacional, de concertació, de concentració, per després encarar les reformes estructurals que el país necessitaria per fer front al pressupost de l'any vinent.

Davant d'aquest escenari, he de dir que el primer que he fet és telefonar al cap de l'oposició, el president de Coalició Reformista, el Sr. Joan Gabriel. Hi he parlat, li he comunicat aquesta proposta paral·lela que acabàvem de rebre i que, evidentment, no podria tenir cap mena de continuïtat si no coneixem quina es la posició, davant d'aquesta renovada proposta, dels reformistes. Per tant, jo m'he posat a la disposició del Sr. Joan Gabriel per parlar d'aquesta qüestió quan consideri que ho podem fer, tenint en compte també que el meu calendari després de la sessió del Consell General fa que he de viatjar fora d'Andorra i no tornaré fins la propera sessió del Consell, que és el dia 29.

Davant d'aquest nou escenari, crec que la nostra obligació és fer una mica de memòria i recordar que la proposta d'acord polític nacional que vaig formular el dia 20 de gener d'aquest any (és una proposta que tots els mitjans tenen i que

és consultable als portals d'Internet), ja avançava que si ens posàvem d'acord en un acord polític nacional, evidentment això es podia fer de diverses maneres. Una d'elles, era mitjançant una implicació en el Govern de totes les forces de l'arc parlamentari. Això està dit aquí –en aquesta sala de premsa- i fora d'aquí.

També vull recordar -i en els seus arxius hi és- que el dia 28 de gener d'aquest any 2010 en aquesta mateixa sala vaig tornar a recordar la nostra proposta d'acord polític nacional, que deia: “aquesta proposta d'acord polític nacional des de l'obertura a totes les possibles vies de sortida pot passar també des d'un acord en el qual no hi hagués implicació de govern fins un acord de govern d'unitat nacional o de coalició”.

Bé, no fa gaires dies en una entrevista radiofònica vaig recordar, perquè se'm va preguntar, que aquesta proposta sempre havia estat al damunt de la taula i no l'havíem retirada i per tant, doncs, continuem veient que ara una proposta que el dia 9 de febrer d'aquest any no va poder prosperar ara es torna a posar sobre la taula (...)

Fa un moment he parlat d'una setmana difícil perquè estaré absent del país, però el grup parlamentari socialdemòcrata, que ha escoltat com nosaltres la proposta, en la seva reunió de dilluns no en dubto que en parlarà, i tampoc no dubto que el PS analitzarà la proposta en el marc de la nostra proposta d'acord polític nacional que és pública, insisteixo, i que no ha estat en cap moment retirada.

Fins aquí el que els volia dir abans de respondre les preguntes, però crec que també és important que aclarim quina és la nostra posició i sobretot quina és l'anàlisi concreta d'una situació concreta, que és aquesta situació de crua realitat i de duresa en les xifres d'endeutament. Però, és clar, nosaltres considerem que és important saber de quines xifres parlem i no parlar d'unes xifres que no es corresponen a la realitat.

Pere López: El cap de Govern es referia a una xifra que també s'ha exposat durant la reunió d'avui, que el president del grup parlamentari d'ApC crec que ha fet públiques en alguns mitjans de comunicació que és un forat de 300 milions d'euros per a l'exercici 2011, confonent calendaris i conceptes de manera greu, i entenem que la reunió d'avui ha servit per aclarir els diferents conceptes en aquest sentit. És a dir, barreja d'una banda el que és endeutament del que és el deute.

Nosaltres quan vam arribar al Govern vam encomanar una auditoria. Vam quantificar el que era el deute total del Govern, recordo aquella xifra que el situava al voltant dels 1.100 milions d'euros, per diferència amb el que és l'endeutament, que serien els diners que es deuen als bancs, que el situaven al voltant dels 630 milions d'euros.

El Sr. Nomen ha fet un exercici, i també ens l'ha fet a la reunió d'avui, de sumar tres conceptes per l'any 2011, que són aquests 300 milions. Un, els 100 milions

d'euros al voltant dels quals, segurament, tot i que el govern segueix treballant, es tancarà el projecte del pressupost per a l'exercici 2011. Un segon concepte de 100 milions d'euros, que és una emissió de deute públic. En aquest sentit convé dir, i així li hem explicat durant la reunió, que aquesta és una operació de refinançament, operació que permetrà al govern reduir pòlisses de crèdit i substituir aquestes pòlisses de crèdit per una emissió de deute públic que en cap cas es tracta d'un nou endeutament, d'un nou dèficit. En paraules més col·loquials, és per cancel·lar 100 milions de pòlisses de crèdit amb els bancs i transformar-les en una emissió de deute públic. Després, el Sr. Nomen imputa també a l'exercici 2011 les obres que s'han de pagar a l'exercici 2011 principalment dos grans projectes que és el túnel dels dos Valires i la desviació de Sant Julià en que per una banda estaven imputats en aquest deute de 1.100 milions d'euros.

(...) Només cal recordar que el túnel dels dos Valires va començar, és una obra que es va començar el 2004 i, per tant, no es pot imputar el deute d'aquesta obra a l'exercici 2011 i, a més, el Govern té el finançament ja que no es van incloure en els projectes de pressupost dels anys anteriors per poder-les finançar durant els propers vint anys. Per tant, nosaltres, jo penso, que aclarit que la xifra de dèficit, la xifra d'increment del deute que es produirà l'any 2011 és d'aquest 100 milions d'euros en base a la informació que té lliurada el president del grup parlamentari d'ApC, insisteixo que el govern segueix treballant, s'estan revisant algunes partides però que preveiem tancar el projecte de pressupost al voltant d'aquesta xifra, potser amb unes xifres inferiors a les inicialment lliurades.

En tot cas, aquell concepte de 300 milions d'euros no respon a la realitat. La realitat és que estem parlant d'un dèficit d'uns cent milions d'euros aproximadament per al 2011.

Jaume Bartumeu: Si hi ha preguntes, les contestarem, i si no n'hi ha, ens retirarem.

-Pregunta- (sobre si hi ha temps de refer un pressupost de dalt a baix...rebaixar la xifra de dèficit com demana ApC)

JB.- Miri, primer li agraeixo la informació perquè això que vostè ens diu a nosaltres no ens ho ha pas dit el sr. Nomen que haguéssim de baixar, doncs, de 50 o de 25 milions la despesa. Ens ha parlat de reformes estructurals però contràriament el que havíem decidit conjuntament no ens ha portat cap proposta alternativa com aquesta que vostè em diu, que a vostè si que li ha expressat. Per tant, sense dubtar del que vostè ens diu, quan ens ho comenti ja ho farem però l'escenari de tramitació del pressupost és el que és, i ja hem viscut altres moments durant aquesta legislatura on es volia fer entrar el clau per la cabota dient que es podien alterar els escenaris. Els escenaris els marca el calendari i el calendari ens diu que a finals d'octubre el Govern ha de presentar un pressupost i els grups parlamentaris, a partir d'aquell moment, tenen possibilitat d'esmenar-lo i de modificar-lo i de capgirar-lo de dalt a baix.

A partir d'aquí nosaltres el que li podem contestar al que vostè preguntava es que tot es factible però hi ha una despesa que és irreductible, salvat el cas que es vulgui donar una tisorada que tindria conseqüències evidents, socials i en la despesa corrent, com he estat explicant en les darreres setmanes i com també ho ha fet el ministre d'Economia i Finances. Per tant, evidentment, si hi ha una majoria de consellers que volen reduir aquest pressupost tindran la oportunitat magnífica i perfecta de fer-ho que els hi dona el nostre sistema legal i constitucional que es presentar les esmenes i reduir la despesa.

-Com valoreu que avui ApC, que havia de presentar una proposta de pressupost, parli d'una reorientació cap a un govern d'unitat?

Es que, miri, jo crec que no hi ha altra valoració que la constatació en aquest cas, no? Havíem quedat d'una manera i s'obre un escenari en paral·lel, doncs en això estem. No cal valorar-ho. El que sí valorem és que se'ns havia d'aportar unes propostes alternatives com aquesta que ha sortit un moment en la pregunta anterior i que no les hem rebut.

-Estaríeu disposats a formar un govern d'unitat? Seria factible?

Acabo de dir que jo vaig fer una proposta, el dia 20 de gener, d'acord polític nacional que comportava la possibilitat d'implicació al govern, el 28 de gener en aquest mateixa sala ho vaig reiterar i no he retirat aquesta proposta. Per tant em sembla que ja li he contestat.

Si a finals d'octubre l'escenari polític ha permès que, en paral·lel, insisteixo, a la tramitació d'un pressupost que el país necessita i que, en tot cas, el Govern té l'obligació de presentar-lo i així ho farà, doncs s'arriba a la concreció d'aquest acord polític nacional i es pot fer aquest govern, segur que valdrà la pena si aquest govern serveix per treballar en les actuacions de reforma que són el nostre compromís amb la ciutadania que hem anat reiterant el dia de les eleccions, en el debat d'investidura i en el debat d'orientació política del 19 de juny. Per tant, segur que valdrà la pena, però és clar, això no dependrà de nosaltres. Insisteixo, des del 9 de febrer que es va dir que no a poder avançar en aquesta mena "d'implicació en el govern", han passat uns mesos i ara es torna a plantejar. Com que nosaltres no havíem retirat la proposta, estem disposats a parlar-ne, però ja li he dit en quina forma. Si el Govern ha de ser d'unitat nacional, qui té molt a dir és el cap de l'oposició i el primer grup parlamentari de l'oposició.

-Eusebi Nomen, en declaracions a una resposta seva (Cap de Govern), ha dit que 'no s'ha de tancar la porta a prendre mesures estructurals dures, severes, per reduir la despesa'. Hi està d'acord?

No solament estic d'acord, sinó que les línies bàsiques del pressupost 2011, - document que és públic- , obren el camí de les reformes estructurals, però hem de passar de l'estadi dels discursos, a l'estadi de les concrecions. Vam passar el 9 de setembre un document clar, concret i amb xifres. Avui no se'ns ha donat cap document, i per tant ja no podem entrar a analitzar una cosa que és inexistent. Les reformes estructurals, insisteixo, s'han de concretar... si és que es tenen preparades. Si estem fent declaracions retòriques, no cal concretar-les, evidentment. Ara ens estem acostant a l'hora de la veritat: el debat del pressupost per a l'any vinent , i les conseqüències que tots sabem que té en

aquest moment de la legislatura. Jo voldria saber –tant jo com el ministre de Finances- i estàvem esperant saber, com es concretaven aquestes reformes estructurals, perquè si tant cal retallar la despesa, la despesa no és una cosa etèria, sinó que està concretada en un document que es va distribuir (i està per ministeris, està per capítols i per conceptes). Hem de saber on s'ha de retallar i aleshores podrem veure si estem d'acord en posar la tisora a la reforma estructural.

-He entès que el sr. Nomen no vol res en paral·lel, sinó una entrada imminent al Govern per confeccionar el pressupost 2011 abans de finals d'octubre. Em sembla que el *tempo* no és el mateix el que volen uns que el que vostè creu que hauria de ser...

De moment, el *tempo* el marca el Govern i no el sr. Nomen en aquesta qüestió. Sobre el tema del "paral·lel", tornaré a reiterar el que he dit. He utilitzat el terme 'en paral·lel' dient: "Estàvem discutint el pressupost i esperant unes propostes alternatives i se'ns fes una concreció de les reformes estructurals, ...i en paral·lel on estàvem, ens ha arribat la proposta del Govern d'unitat. La segona vegada, efectivament coincideix amb la pregunta que vostè em fa penso, he dit, si es constitueix el govern, el procés d'elaboració del pressupost continua.

A aquestes alçades de curs, per referir-nos al *tempo*... un pressupost no neix del no-res, ni d'una reforma estructural –que si és estructural, caldran mesos i mesos per vertebrar-se, i després per implementar-se-. El pressupost és el que és, la dura i crua realitat de les xifres és la que és i que hem fet pública, i a partir d'aquí, aquest pressupost es pot esmenar o modificar des del Govern. No hi ha cap dubte. Però, que ningú es pensi que la història comença el dia en què algú entra al Govern. No va començar quan vam entrar al juny passat el ministre de Finances i jo mateix a aquesta casa, perquè la història de què estem parlant té com a mínim 14 anys de recorregut. Ningú pot pretendre fer un pressupost del no-res. El pressupost s'haurà de fer sobre aquestes xifres, i es pot estirar i arronsar, però les xifres són les que hi ha, i, dissortadament, no són unes altres.

-Creuen que és factible arribar a un govern d'unitat amb ApC i l'altre grup?

El govern d'unitat només pot ser amb CR i ApC. Per tant, hem de parlar amb CR per explorar si hi ha aquesta possibilitat. Si no, entràriem en una altra possibilitat, que seria la d'un govern de coalició. Però avui, el que se'ns ha proposat era un govern d'unitat.

-Des de Govern creuen que és una opció factible, tenint en compte tot el *background* acumulat?

El que tenim darrere, allà està. El que tenim davant és la nostra responsabilitat amb la ciutadania, i el que no direm és que com que un dia no ens vam poder entendre, no ho tornarem a provar. Per tant, nosaltres fins a l'últim dia ho provarem.

-Hi ha algú que està marejant la perdiu?

Nosaltres segur que no, i, de moment, el ministre i jo encara no ens hem marejat, i per tant, si és que algú vol marejar la perdiu, a nosaltres encara no

ens roda el cap. Es pot interpretar de moltes maneres, però com que nosaltres volem intentar un acord fins a l'últim moment, intentem –i crec que ho aconseguirem- no anar més enllà del que s'hagi de dir per no posar llenya al foc.

-Què serà més potent: les dosis de biodramina o la capacitat per dissoldre el parlament?

La capacitat de dissoldre el parlament, la Constitució la dóna al Cap de Govern, després d'haver-ho debatut en Consell de ministres. A partir d'aquí, qui té avui la capacitat d'exercir aquesta competència constitucional ha dit per activa i per passiva que no es plantejarà aquesta possibilitat fins el dia que s'hagi fet la votació al Consell General de l'acceptació o refús del pressupost. I és en aquell dia, en aquell moment, i no abans, que es plantejarà. Tant és així, que si pesés més la voluntat de dissoldre abans d'hora, no estaríem aquí responnent a les seves preguntes el que acabem de respondre: que fins a l'últim moment buscarem les vies que ens puguin acostar a aquest acord polític nacional, que no el nostre Govern ni el partit, sinó el país, creiem que necessita.

-L'olfacte polític del ciutadà Jaume Bartumeu què creu o que pensa respecte el que pot acabar fent el cap de Govern ?

Bé, com que encara no he aconseguit el do de la ubicuïtat no li podré contestar, però jo estic bastant convençut que el cap de Govern farà el que els acabo de dir: esperarà a veure què passa amb el projecte de pressupost. Sigui quin sigui! Per què el projecte de pressupost serà el que decidiran una majoria de consellers i conselleres generals.

-Si CR no està interessat en aquest Govern de concertació, s'estudiaria la possibilitat de la coalició ?

(...) Nosaltres, tal com vaig dir en la declaració del 20 de gener i com vaig explicar aquí el 28 de gener, i com continuo explicant i com encara ho hem estat analitzant el ministre d'Economia i Finances i jo mateix abans de comparèixer davant vostès, el que ens plantejem és acostar-nos a l'acord polític nacional. I per tant, els escenaris estaven oberts i continuen oberts. Avui, insisteixo, el que se'ns ha proposat és un govern d'unitat, i per tant ara hem de veure si es pot fer o no es pot fer aquest govern.

-Quan diu que la pilota està al terrat dels reformistes... (bé no ho ha dit així exactament). Quina resposta n'esperen?

Vostès són lliures de fer els titulars que vulguin però jo no he dit això. Jo el que he dit és que davant d'una proposta que se'ns fa com la que hem explicat, la meva obligació era telefonar el president del grup reformista, el Sr. Joan Gabriel i així ho he fet. A partir d'aquí, quan ells creguin o si ells creuen que ho han de fer, en parlarem, però jo no els vull llançar cap pilota, perquè hauríem de parar precisament de jugar a una qüestió que és molt important pel nostre país. Nosaltres el que hem de fer és insistir o recordar que estàvem oberts i continuem oberts a aquestes hipòtesis però no ho podem fer sols això. Per obrir el Govern a una altra participació, primer hi ha d'haver un acord, evidentment, sobre els continguts i després hem de veure si tots estem d'acord en avançar cap aquestes anomenades o acceptades reformes estructurals i en quina intensitat i en quin *tempo*.

-Parlant del *tempo* a que feia referència abans... hi hauria una possibilitat real de crear abans de finals d'octubre aquest govern de concertació i modificar substancialment el pressupost que a la fi és el que demana el Sr. Nomen? El que ens ha demanat a nosaltres, ens ha dit a nosaltres.

Amb tots els respectes, ens ho hauria d'haver demanat a nosaltres i no ho ha fet bé. Si admitem que ens ho demana a través de vostè o de vostès, insisteixo, i no em voldria fer pesat, un pressupost no es fa mai de zero. La situació de les xifres concretes, el ministre d'Economia i Finances, els hi ha recordat fa un moment i ho pot tornar a fer. El pressupost es fa sobre l'esquelet de les propostes de les línies generals que nosaltres vam presentar. No per què les vam presentar nosaltres i no les puguem canviar, sinó per què són la transposició en xifres de la crua i dura realitat de l'endeutament del país i de la situació de les finances públiques. Però també són el reflex d'una política. Aleshores, un govern d'unitat s'ha de posar d'acord en uns mínims.

No és dir: fem un govern d'unitat i ara farem un pressupost. No, escolti, primer jo voldria saber si estem d'acord en mantenir la contractació de mestres de l'escola pública. Si estem d'acord en mantenir un determinat nivell de seguretat ciutadana i per tant de dotar la policia i les forces de seguretat dels mitjans que els hi pertoca. Si estem disposats a mantenir altres situacions o no? Si volem continuar amb un capítol II del pressupost que permeti reactivar l'economia ni que sigui mitjançant l'atorgament de diversos contractes de prestació de serveis a l'Administració a empreses del país.

Això s'ha de concretar, però no es pot fer des de zero. Entre altres coses, i el ministre els hi pot fer un llarg exposat. El capítol II és un capítol que mereix fortes crítiques des de l'oposició, en el sentit, que és un capítol on hi ha molta despesa. És una despesa obligada per contractes de manteniment, de prestació de serveis, la gran majoria dels quals no els ha establert el Govern actual, sinó que venen de l'Administració anterior, però que el Govern no els vol denunciar, i en alguns casos, diria que fins i tot, no els pot denunciar.

Per tant, torno a repetir-me. El Govern que sigui, no pot agafar un full en blanc i dir: ara farem un pressupost amb grans reformes estructurals i que no tindrà dèficit. Això és una hipòtesi d'escola, però que està molt allunyada de la realitat i ara tots plegats hem de tocar de peus a terra.

-No es pot fugir del partidisme i fer "tabula rasa" com deia el Sr. Nomen?

JB. Jo crec que el que és massa demanar és interpretar el que acabo de dir com una exposició partidista. El que li acabava de contestar i que ara li puc repetir si vol, és una explicació que no té res a veure amb el meu partit, ni és partidista. És dir-li: miri, aquí ens hem trobat amb una sèrie de contractes que s'han pagar a finals de mes o cada trimestre i, per tant, si algú no els vol pagar, ha de dir que vol fer taula rasa, com diu vostè. Nosaltres no volem fer això. Això no té res a veure amb el nostre partit. És més, bona part d'aquests contractes no els hauríem establert però hi són. I l'Administració, sense cap visió partidista, ha de complir amb els seus compromisos sempre que pugui.

-Ho deia més aviat perquè el pressupost també marca les línies partidistes del partit, les idees del PS.

Miri, si hi ha una eina que expressa una política en un règim democràtic i parlamentari és el pressupost. I per tant que el pressupost no tingui contingut polític,... bé el ministre és més jove que jo, però dubto que ell, i no vam estudiar a la mateixa facultat, però dubto que a la facultat on va estudiar li expliquessin gaire diferent a les dues facultats on vaig estudiar jo dret pressupostari. El pressupost és l'expressió d'una línia política en un moment determinat. Aquesta línia política pot ser compartida per diverses forces polítiques però sempre el pressupost és l'expressió d'una política per un any concret.

Si el que se'ns demanés per hipòtesi, insisteixo, no se'ns ha demanat avui, fos que hem de renunciar al que he dit fa un moment, que és fer una determinada política de benestar social, evidentment el partit que a nosaltres ens ha posat a unes llistes electorals i ens ha portat a la responsabilitat de governar, no ho acceptaria i nosaltres tampoc. I per tant, si el que es vol, per hipòtesi, insisteixo, que a nosaltres avui, encara no se'ns ha dit això, és fer aquesta taula rasa i dir que hem d'abandonar l'Estat del benestar, amb nosaltres que no hi comptin.